

žadavcích, jež vůči druhé straně procesní byly marně vysloveny, ne-trvají.

Z toho, co bylo řečeno, plyne, že řízení administrativní nebylo ještě skončeno tím, že spisy jednací byly zsv-u předloženy a že tudíž ještě stále měli na vůli během tří měsíců, které uplynuly od předložení spisů do vydání nař. rozhodnutí, obrátiti se se svými procesními návrhy k zsv-u. To se však dle spisů nestalo a ani ve stížnosti se ne-tvrdí, že nějaký takový návrh byl ze strany st-lů učiněn.

Obě skupiny stížností mají konečně společnou námitku, že po vy-dání nař. rozhodnutí nebylo st-lům dovoleno nahlédnouti do spisů, by mohli si připravit stížnost k tomuto soudu.

Než tento stížný bod dlužno podle § 5 zák. o ss uznati nepřípustným. Neboť žal. úřad omezil se ve svém rozhodnutí výlučně na výrok podle § 3 o mýtech a jen tento výrok může býti předmětem přezkoušení nss-em.

Ve správních spisech jsou sice jakási právní ohrazení resp. roz-klad jednotlivých st-lů proti tomu, že jim bylo odepřeno nahlédnouti do spisů za účelem přípravy soudní stížnosti. O této věci však nebylo dosud vydáno rozhodnutí, které by stížností k nss-u mohlo býti naří-káno. Že nemůže býti obsaženo v rozhodnutí, které jest předmětem dnešní stížnosti, je na bíledni. Nss nemohl se tudíž tímto stížným bodem vůbec zabývat.

Z důvodů svrchu uvedených bylo tudíž stížnosti z části odmítnouti jako nepřipustné, z části zamítnouti jako bezdůvodné.

Č. 2081.

Sčítání lidu. — Policejní právo trestní: I. Sou-kromé sčítání lidu může býti trestné. — II. Nss může v příčině výměry trestu toliko zkoumati, zda úřad použil správné normy a nevybočil z mezí trestní sazby.

(Nález ze dne 13. března 1923 č. 4130.)

Prejudikatura: Boh. 1107 a 1247 adm.

Věc: Leopold Q a spol. v Š. proti zemské správě politické v Brně o přestupek zákona o sčítání lidu.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Trestními nálezy osp-é ve Šternberku ze dne 12. úno-ra 1921 byli st-lé podle svých doznání uznáni vinnými přestupkem § 12 nař. ze dne 30. října 1920 č. 592 Sb. spáchaným tím, že porušili úřední sčítání lidu uspořádáním soukromého sčítání lidu a byli proto potrestáni a to: Leopold Q. peněžitou pokutou 1000 K, při nedobytnosti vězením 10 dnů. — — —

Nař. rozhodnutím zamítla zsp odvolání, ježto konaným šetřením a doznáním jest prokázáno, že st-lé v městě Š., za tím účelem na 5 částí rozděleném, prováděli soukromé sčítání lidu k přezkoumání vý-sledku úředního sčítání lidu. Dopustili se tudíž činu, kterým ohrožena byla správnost úředního sčítání lidu, ježto tím vznesen byl zmatek mezi obyvatelstvo, které ubezpečeno byvši poučeními, vydanými při

úředním sčítání o jeho legálním postupu a tajnosti, podléhá nutně při soukromém sčítání místním vlivům, jichž účinnost z obavy přezkoumání údajů místními orgány, jeví se i při úředním sčítání.

Stížnost k nss podaná uplatňuje věcně jednak námitku, že jednáním st-lů nebyla ani porušena, ani ohrožena správnost sčítání lidu, poněvadž soukromá sčítací akce nemohla míti vlivu na úřední sčítání lidu, ježto důvěrníci navštěvovali toliko známé německé rodiny, jednak námitku, že st-lé nezamýšleli, zúčastnivše se soukromé sčítací akce, porušiti nebo ohroziti správnost neb úplnost úředního sčítání lidu a vůbec si ani toho nebyli vědomi, že by tím takové ohrožení nebo porušení mohlo nastati.

Rozhoduje o této stížnosti řídil se nss těmito úvahami:

Žal. úřad vycházel, jak ze znění nař. rozhodnutí patrno, z názoru, že již provedené soukromé sčítání jinými osobami, než orgány, povolanými dle zákona o sčítání lidu a nařízení k němu vydaného, stavší se bezprostředně před úředním sčítáním lidu, samo o sobě jest aktem, který jest způsobilý, aby ohrozil správnost sčítání lidu, takže se jednání takové, stalo-li se úmyslně, jeví trestním dle § 4 zákona ze dne 8. dubna 1920 č. 256 Sb. resp. § 12 vl. nař. ze dne 30. října 1920 č. 592 Sb.

Již v jiných nálezech, na př. Boh. 1247, na jichž odůvodnění se dle § 44 jedn. řádu poukazuje, vyslovil nss, že zúčastnění se soukromého sčítání lidu vykazují po stránce objektivní všechny podmínky deliktu trestného dle § 4 cit. zákona a vyslovil dále ve svém nálezu Boh. 1107 adm., co do subjektivní stránky, že úmyslností ve smyslu téhož § 4 jest rozuměti vědomost o tom, že jest tu příčinná souvislost mezi činem a mezi ohrožením sčítací akce.

Dle zásad právě uvedených musil nss shledati stížnost bezdůvodnou, neboť st-lé doznali, že se zúčastnili zmíněné soukromé akce sčítání lidu, zahájené krátce před úředním sčítáním lidu za použití tiskopisů »Deutsche Volkszählung 1921«, které — jak ze správních spisů zřejmo a popřeno není — obsahují data, jež dle prováděcího nařízení ze dne 30. října 1920 č. 592 přísluší vyšetřiti politickému úřadu a jeho orgánům. Vzhledem k tomu, co bylo svrchu ohledně trestnosti akce sčítání lidu vytčeno, nebylo pak v daném případě dalšího šetření zapotřebí o tom, jakým způsobem st-lé toto sčítání prováděli, jmenovitě zda osobně, navštěvovali-li stranu, a zdali důvěrníci navštěvovali příslušníky české národnosti a jest proto neopodstatněná výtká stížnosti, že úřad tohoto zjištění opomenul.

Brojí-li stížnost konečně proti výroku o trestu námitkou nezákonnosti, vytýkajíc v podstatě, že úřad nehodnotil polehčující okolnosti, jakož i majetkové poměry st-lů, sluší poukázati na to, že nss se může zabývati výtkami proti výměře trestu jen v tom směru, zda úřad použil na daný případ správné trestní normy a zda při výměře trestu pohyboval se v mezích trestní sazby této normy.

Ani v prvním ani v druhém směru stížnost však výtky nečiní, nýbrž běže v odpor pouze přiměřenost trestu, již však, jak řečeno, nejvyšší správní soud přezkoumati nemůže.

Bylo tudíž stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.